

СУЧАСНІ МЕТОДИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА

Железняк Г.О., Ларка М.І.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків*

Ефективність виробництва – комплексне відображення кінцевих та результатуючих процесів на виробництві за певний проміжок часу, які враховують показники продуктивності праці, повноту використання виробничих потужностей, сировини та матеріальних ресурсів. Усі показники ефективності за окремими аспектами діяльності, утворюють інтегральний показник ефективності. Для промисловості України помітна тенденція високої його кореляції з факторами зовнішнього середовища. Дестабілізація макросередовища (економічна, політична тощо) призводить до зниження ефективності виробництва. Першопричинами таких процесів, на нашу думку, є неефективність методів та інструментів, які використовує апарат управління.

Найбільш дієвими системними методами підвищення інтегральної ефективності виробництва – є теорія обмеження систем та теорія бережливого виробництва. Бережливе виробництво являє собою концепцією виробництва, яка розглядає використання ресурсів для будь-якої мети, відмінної від створення цінності для кінцевого споживача, як нераціональне і, таким чином, підлягає усуненню. Перевага полягає в тому, що система на 80% складається з організаційних заходів і, тільки 20% складають інвестиції в технологію. Бережливе виробництво фокусується на усуненні невиправданих витрат у процесі виробництва. Отже, успішне застосування методики веде до зниження витрат виробництва. Теорія обмежень фокусується на визначенні та усуненні обмежень (лімітуючих факторів), які зменшують обсяги випуску. Отже, успішне застосування цього методу веде до підвищення ефективності.

У реальних умовах існує потреба компромісу цих двох теорій, оскільки всі підприємства мають обмежені ресурси, то основна увага керівництва підприємства повинна зосереджуватись на усуненні витрат у процесі виробництва, а локальний фокус – на обмеженні і зниженні витрат.